

Mint a pipacs . . .

Első közös vacsoránknál
elmondta, hogy traktoroslány,
elmondta, hogy milyen szépek
Szeged mellett a vetések,
és hogy neki a legdrágább
a traktora, — hogyha látnánk!
Nem is bánja, bármi szegény,
de akármily soká éljen,
nem rágyjék el önmagától
a szegedi szép határból!

Mint a pipacs: égett arca,
mezők színe látszott rajta,
a szemébe lángok szöktek,
s mint a frissen szántott földnek,
olyan barna volt a fénye,
amíg mindezt elmesélte
tiszamenti szép beszéddel, —
— Itt jó lenni, jó az étel,
ám ő mégis alig várja,
hogy felüljön traktorára . . .

— Szórakozás akad bőren
balatoni üdülőben,
labda pattan, leng a csónak,
fiúk, lányok dalt dalolnak,
zajos, hangos a víz partja,
Ilonka a hintát hajtja.
Vidáman jár reggel, este,
— a traktorát elfeledte?
Nem rágyjodik a határba,
ahol nő a búza, árpa?

— Egyik este vacsoránál
ő nem ül le, ő csak áll, áll,
magyokára szól szerényen:
„Haza kell már mennem nekem!”
— Marasztaljuk, hogy még várhat,
hiszen már csak egynéhány nap,
s két hetünknek úgy is vége, —
— Nem, őt hívja, várja gépe . . .!
Mindenkitől elbúcsúzik,
— kikísértük a rasálig . . .

CSABAI SZABÓ LÁSZLÓ

Életem

A hősi forradalom esős őszén
szeptember kilenc végén nevetett.
Vasárnap dél volt . . . a majorban pörén
hancúroztak a béresgyerekek,
édesanyám meg vergődött a kínban.
Fájtam neki. Lázás volt és fáradt.
A falu közepén harang szólt: bim-bam.
Cseléd volt az apám s csupa alázat,
a főuraság parádés kocsisa . . .
Fecskék készültek már a drótokon.
Én szíjogtam, de nővérem Rozika,
olyan nyájas rolt, mint a jó rokon.
Jöttek a betűk, majd rendhagyó ígék,
s mint őszi hajnalon a kába kőd:
fojtogatott a származás . . . Régi kép:
malasztot — nem húst — adni sűrűn jött
ki hozzánk körér papunk, az esperes.
Szólt az apám: „Cibere az ebéd!”
S halkán kérdezte, kunyhónkban mit keres
pók-hasával? . . . Erre nem volt beszéd,
de az osztályban utolsó padba tett . . .
Nem sírtam már . . . s bennem maradt a jó
szándék . . . Vén ráncos kezében margarét,
Szabadság? . . . Neki szabad rolt a szó!